

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regtstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

Hoe zeer de nieuwe Weener politiek meer en meer hinderpalen op zijn weg vindt, blijkt elken dag. In den kring der keizerlijke familie moeten de denkbeelden over de inwillingen, die men aan Hongarije doet, terwijl men de Duitsche landen van zich stoot, een ernstig verschil van meening hebben doen ontstaan.

Te Weenen heeft men, behalve deze zwarigheden, nu de geldelijke ongelegenheid voor korten tijd is ter zijde gesteld, de kwestie der Elbe-hertogdommen nog op den hals. Met Pruissen is de verhouding daarover vrij gespannen; door de middelstaten verlaten, gelijk uit de erkenning van Italie door deze blijkt, rigt Oostenrijk meer de oogen tot de Westmagten. Met Parijs en Londen komt Weenen op voldoende voet. Met Engeland ziet men een handelsverdrag te gemoet. Wat de hertogdommen betreft, er is weder sprake van, dat de hertog van Augustenburg met eene Eng. prinses gaat huwen; door Rusland zou intusschen evenzeer als door Frankrijk gewerkt worden, tot het bekomen eener voor Denemarken billijker regeling. Graaf *Moltke*, Deensch gezant te Parijs, is naar Berlijn, en de Deensche gezant te Petersburg, *v. Plessen*, naar Kopenhagen; men brengt die reizen zelfs in verband met een voorstel, om de hertogdommen nog door eene persoons-unie aan Denemarken te verbinden. Dat plan gaat wel wat ver. Toch schijnt het zeker, dat er ijverig wordt gearbeid, om een plan te borde te brengen, ten einde Pruissen's eierzuchtige politiek met meer klem te bestrijden.

Het *Journ. des Déb.* bevat een artikel over Oostenrijk en Pruissen en hun houding tegenover Frankfort. Daarin leest men o. a. het volgende: Als de Frankforter overheden weigeren gevolg te geven aan de wenschen van Pruissen en Oostenrijk, zullen dezen, als zij er op staan, zich aan het bevoegd gezag moeten wenden, nl. aan den bondsdag. Wij kunnen den kabinetten van Weenen en Berlijn geen andere bedoelingen toedichten dan zij doen kennen, omdat het ons tegenstaat, te gelooven dat zij de regten van anderen noch de gewaarborgde verdragen eerbiedigen en zij de gewelddadige ontbinding van den Duitschen bond be-

oogen, op gevaar af van een Europeschen oorlog te doen ontstaan, welke gevolgen hun, die er aanleiding toe gaven, ligt verderfelijk zouden kunnen worden. Komt de zaak voor den bondsdag, (en wij kunnen bezwaarlijk gelooven, dat dit niet zal geschieden) dan zal zij, in geval, hetgeen te betwijfelen is, Pruissen en Oostenrijk bij hun voorneemen blijven, wel in zooverre in gewigt toenemen, als waarschijnlijk de bondsdag de meeste tegen het afgevaardigden congres, de commissie van 36 en het leidend comité geopperde klagten gegrond zal bevinden, hunne bijeenkomst te Frankfort of in welke andere stad van Duitschland ook, verbieden zal, dat men de gelegenheid zal aangrijpen, om bij den bondsdag het voorstel te doen, nog een stap verder te gaan en door strenge maatregelen het regt tot vereeniging en vergadering te reglementeren.

Naar aanleiding van de vele berigten omtrent combinaties, tijdens *v. Bismarcks* verblijf in Frankrijk opgedischt; verklaart heden de half-officiële *Constitutionnel*, dat tijdens het bezoek van den Pruissischen minister wel over politiek gesproken is, maar geenszins voor de rust van Europa gevaarlijke plannen ter sprake zijn geweest. Dat men over de politiek gehandeld heeft, was natuurlijk, en wordt nu bevestigd; de waarheid zal intusschen wel zijn, dat men het bondgenootschap met Frankrijk, gelijk ook uit Berlijn wordt aangegeven, te duur vond.

Er worden weder verontrustende berigten, omtrent den gezondheidstoestand van koning *Leopold* vernomen. Den 16 Dec. 1790 geboren, telt hij weldra 75 jaren; 't is dus te begrijpen dat zijn ziekelijken toestand, die reeds gedurende geruimen tijd aanhoudt, de grootste bezorgdheid moet wekken. Intusschen is de vrees, die de heer *Dechamps* had willen doen ingang vinden, omtrent plannen van keizer *Napoleon* met Belgie, als koning *Leopold* zijn hoofd mogt nederleggen, zoo goed als geweken, en ziet men dus met meer gerustheid de troonsbeklimming van den hertog van Brabant te gemoet. De partijen staan echter thans in Belgie heftiger tegen elkander over dan ooit. Uit dat oogpunt is de toestand voor 't oogenblik in Belgie minder gunstig.

Van Italie wordt weinig vernomen, sinds de opening van het parlement. De kwestie der regeling met Rome is anders steeds een onderwerp van gewigt; uit de troonrede

heeft men niet kunnen opmaken, dat de onderhandelingen met Rome weldra weder zullen worden opgevat. Toch is men overtuigd, dat, daar Frankrijk den paus niet aan de revolutie wil prijs geven en evenmin eene inmenging van anderen zal dulden, tusschen Florence en Rome eene schikking zal moeten getroffen worden. Na de erkenning van Italie door de r. kath. staten, moet Rome er minder bezwaar in hebben tot eene regeling mede te werken, die voor eigen behoud 't noodigst is.

De berigten uit Rome omtrent het aanstaand vertrek van *Frans II* houden ook in, dat dit het gevolg zal zijn van een onderhoud met *Antonelli*, die hem zou hebben te kennen gegeven, dat de September overeenkomst geen uitzicht meer laat, om zijn plannen te verwezenlijken en dat hij, door te blijven, der pauselijke regering slechts ongelegenheid zou berokkenen. Men mag evenwel daaruit nog geenszins opmaken, dat *Antonelli* nu meer geneigd zou zijn dan vroeger tot een toenadering tot Italie.

Het *Journ. des Déb.* bevat op nieuw brieven uit Rome, volgens welke met betrekking tot een verzoening tusschen Rome en Italie van *Antonelli* niets te hopen is. Hij doet wel beloften, heeft ook bewerkt, dat de Romeinen geloofden aan het tot stand komen van een toenadering en dat in Europa de meening verbreid raakte, dat het hof van Rome met de meest verzoenende gezindheid bezielde is, maar dat alles is niet ernstig gemeend, en er slechts op berekend, Italie schijnbaar ongelijk te doen hebben, de diplomatie in slaap te wiegen om tijd te winnen en niet het geringste te doen om het eens te worden.

Uit Rome wordt gemeld, dat de regering weldra eene ordonnantie zal uitvaardigen, waarin de voorwaarden bekend gemaakt zullen worden, waarop de roovers zich vrijwillig kunnen overgeven, alsook de straffen, welke hen zullen treffen, die met de wapens in de hand gevangen worden genomen. Dat de Romeinsche regering, sedert de optreding van Generaal *Kanzler* als Minister van Oorlog, veel doet tot onderdrukking der rooverijen, wordt in alle berigten erkend.

Toen voor eenige dagen de Oostenrijksche gezant bij het hof van Rome, baron *van Bach*, afscheid nam van *Pius IX*, maakte hij in een schertsend onderhoud de opmerking, dat hij gaarne heilig verklaard zoude worden. *Pius IX* gaf ten antwoord, dat de gezant dan eerst diende te sterven. „Maar als ik mij nu eens schijndood hield totdat de plegtigheid voorbij was?” vroeg de staatsman. „Goed, sprak de Paus glimlachend, doe dit, dan zal ik u voor schijnheilig verklaren.”

De laatste berigten uit Algerie houden in, dat de ontevredenheid onder het Algerijnsche leger zeer toeneemt ten gevolge van den brief des keizers over de koloniale aangelegenheden. Maarschalk *de Mac Mahon* is mede zeer weinig ingenomen met de door den souverain openbaar gemaakte beginselen. Zelfs wil men weten, dat hij zijn ontslag heeft aangevraagd en de keizer bereid is, hem dit te verleenen, maar hem heeft verzocht, in elk geval aan het hoofd der kolonie te blijven, tot dat een begin van uitvoering zal worden gegeven aan de voorgenomen maatregelen.

Uit Amerika schrijft men: De sterfte onder de vrije negers is ontzettend. Alleen in en om Atlanta zijn binnen het jaar 30.000 gestorven. Men berekent de verhouding door het geheele Zuiden op 33 pCt. Als oorzaken worden de verandering van voedsel en levenswijze en het gemis der zorg, die zij op de plantaadjen ondervonden, genoemd.

De *Times* deelt eene correspondentie mede, betreffende de Grieksche aangelegenheden. Daarin wordt gezegd, dat de toestand en vooruitzichten van dat land, dagelijks een

meer critiek aanzien krijgen. Een der oorzaken hiervan ligt in de omstandigheid, dat het land bezwaard is met eene staande armee van 10,000 man, die jaarlijks een vijfde gedeelte der inkomsten kost. Die armee is voor binnenlandsche dienst van geen nut, en daar het bestaan des rijks door de drie beschermende mogendheden is gewaarborgd, zal Griekenland wel aan geen buitenlandsche oorlog behoeven te denken, zoodat eene armee van dien omvang, eigenlijk zooveel te beter gemist kan worden. Zij telt 3000 officieren, waarvan de meesten letterlijk niets te doen hebben; daarom te meer zou het hoogst wenschelijk zijn, wanneer aan al dat onnoodig militair vertoon een einde kon worden gemaakt. Een ander kwaad ligt in het feit, dat bij eene verandering van Ministerie, al de hogere en lagere Ambtenaren der departementen van algemeen bestuur, insgelijks moeten aftreden. In dat vooruitzicht doet ieder hunner zijn best, om door zijne betrekking zooveel winst en voordeel te behalen, als maar eenigzins mogelijk is, terwijl anderen inmiddels op de gelegenheid loeren, om ook eens aan de beurt te komen, zich ten nadeele der schatkist te kunnen verrijken. De natie zegt zelve, dat zij alles behalve rijk is, maar niemand denkt er aan, om tegen zulke misbruiken de stem te verheffen. En al is het land ook arm, zoo heeft het voor 't oogenblik bovendien alle behoefte aan zedelijke en verstandelijke ontwikkeling. Wordt daarin voorzien, dan bezit het de noodige hulpbronnen tot welvaart; doch blijft de staat van zaken zoo voortgaan, dan worden de vooruitzichten steeds donkerder.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

Bij ministerieel besluit is het houden van veemarkten en van openbare verkooping van vee te Aalten en Nijkerk na den 1 December verboden.

De koster der Katholieke kerk te Didam werd in de vorige week, toen hij des morgens volgens gewoonte dezelve wilde openen, bij het naderen der sakristie deur eensklaps door schrik en angst overvallen. Eene windas, een hefboom en een ploegkouter lagen bij den ingang, terwijl de zware deur door middel der opgenoemde werktuigen sterk gebeukt en uit haar verband gedreven, met geweld scheen geopend te zijn. Vervolgens de sakristie binnengaande, stonden de kasten open, lagen de daarin voorhanden zijnde voorwerpen verward onder elkander, en vertoonden zich eenige beuken op de ijzeren tabernakel-kast, die gelukkig voor verdere ontheiliging was bewaard gebleven. Bij nader onderzoek bleek — alhoewel er slechts voor geringe waarde is ontvreemd — dat er dienselfden nacht een tweede inbraak in de kerk zelve had plaats gegrepen; van een hekje namelijk had men zich in plaats van een ladder bediend, om langs een der ramen, na alvorens een ruit gebroken te hebben, binnen te klimmen. De geheele toedragt der zaak geeft duidelijk te kennen, dat de dieven, minstens drie in getal, goed met de gelegenheid der plaats zijn bekend geweest. Ondanks de ijverige nasporingen der politie zijn de dieven tot nog toe onbekend.

In onze Tweede Kamer zijn de beraadslagingen over het Hoofdstuk Binnenlandsche Zaken voortgezet en ten einde gebracht, dat Hoofdstuk is aangenomen met 18 stemmen tegen. Omtrent de discussiën ten opzichte van het onderwijs moeten wij mededeelen, dat er vele bezwaren tegen de onderwijswet in het midden zijn gebracht. De Minister zeide, dat niet alle bijzondere scholen een positief godsdienstig karakter hebben, en dat de openbare school niet godsdienstloos is. De *N. Utr. Ct.* voegt hierbij: Deze gezegden beamen wij, echter moeten wij het volgende tot opheldering daaraan toevoegen, dat er namelijk wel vele bijzondere scholen zijn, die niet op een bepaald godsdienstig standpunt staan, maar dat dit die scholen zijn, die

door onderwijzers zijn opgericht, ten einde in de schoolgel-den een middel van bestaan te vinden. Deze scholen zijn dus uit den aard der zaak voor kinderen uit den meer gegoeden stand bestemd; de bijzondere scholen echter, voor het volk bestemd, hebben bijna altijd een positief godsdienstig karakter, terwijl ten opzichte van openbare scholen kan worden opgemerkt, dat deze scholen meestal godsdienstig zijn, omdat de onderwijzers met een godsdienstigen geest vervuld zijn, de godsdienst namelijk, in den zin opgevat van de stemming van het gemoed, dat vervuld is met liefde en eerbied tot God, maar niet in den zin van dogmatiek en sectengeest; deze moeten natuurlijk van de openbare school gebannen blijven.

Verder is nog aangedrongen op de regeling van den fabriekarbeid door kinderen, en den ijk der gazmeters. Deze laatste zaak is reeds sedert 1860 aanhangig en nog in voorbereiding.

Het Hoofdstuk Marine is met 25 stemmen tegen aangenomen, en men is begonnen aan het Hoofdstuk Oorlog.

Het voorstel van den Graaf van Zuylen, tot het houden van eene enquête over de Limburgsche geschiedenis, is naar de afdeelingen verzonden.

Onlangs werd in het *H.bld.* gewag gemaakt van een deserteur-strooper, die zich in de environs van Oss ophield en, in weerwil van alle moeite, maar niet kon worden ingepakt; benevens van den fameusen eed door de maréchaussées en de veldwachters gezworen, dat geen scheermes hun aangezicht zou raken tot dat die deserteur-strooper binnen zou zijn. Sedert dat bericht is de zon al een vijftig maal op- en ondergegaan en hebben de politie-beambten dag en nacht in het veld geloopt en gelegen, doch zij kwamen altijd daar waar onze deserteur even te voren was geweest; kortom, de strooper verheugt zich nog steeds in de heerlijke vrijheid, wordt door de landlieden gefêteerd en knapt menig haasje, zelfs in het bijzijn der heeren jagtliefhebbers, die schik hebben in den vluggen gait, maar geen medelijden koesteren met de borstelige aangezichten der politie-beambten. Onverdroten blijven deze ijverige handhavers der wet den deserteur-strooper achtervolgen, daartoe aanhoudend aangespoord door den, met eenen zeldzamen ijver bezielenden aanvoerder der maréchaussées in de provincie N. Brabant. — Men verneemt, dat j. l. Zondag morgen op het Stationsplein te Zwolle den goederenbesteller *Meulenbelt* door een paard, hetwelk hij vooraf geplaagd had, de geheele onderlip is afgebeten. De ruwe man raapte de op den grond gevallen lip op, en stak ze, in een stuk papier gewikkeld, bedaard in zijn zak, zonder dat men hem tot heden er toe heeft kunnen bewegen zich aan geneeskundige behandeling te onderwerpen, waarvoor het trouwens nu ook te laat zoude zijn. Het komisch-tragisch gevolg dezer gebeurtenis is, dat de man, een groot liefhebber van een borreltje, het steunpunt voor het jeneverglas voortaan geheel zal moeten missen.

Uit Parijs wordt aan de *Midd. Cour.* geschreven:

Eergisteren heb ik voor het eerst de locomotief op de gewone straat in werking gezien. Van de pont des Invalides tot aan het Champ de Mars en *vice versa* reed dit nieuwe vervoermiddel, hetwelk algemeen weder heeft voldaan. Stel u voor eene zeer groote diligence, zoo als de oude tijd die opleverde, in drieën afgedeeld en met de bekende imperiale. In plaats nu dat deze diligence voorzien is van de ouderwedsche diligence-paarden, is die verbonden aan een locomotief, welke, met dit gevaarte achter zich, even gemakkelijk kan draaijen en wenden als een gewoon rijtuig. Behalve eene groote menigte nieuwsgierigen, welke dit amusement gratis genoten, was de diligence telkens gevuld met personen, die tegen eenige centimes konden plaats nemen in dit voertuig, eene uitvinding van den modernen tijd of vanden duivel, hetgeen voor niet weinigen nog hetzelfde is. Eerbiedigen wij alle overtuigingen en alzo ook deze, maar laat ons zorgen met onze rijtuigen steeds op eenigen afstand te blijven van dezen straat-locomotief, want eene enkele verkeerde wending van den bestuurder, in een oogenblik van verstrooidheid, en wij waren vermorseld.

Ingezonden Stukken.

Eene wandeling om Doesborgh.

Geduld. Mij dunkt vriend! dat wij — hoewel ons thans in de zoogenaamde *Berg- of Verbrandestraat* bevindende en dus het kortst aan de *Meipoort* zijn — onzen weg toch maar moesten nemen door de *Gasthuis- en Koepoortstraat* tot buiten de *Koepoort*, die, als eene der hoofdpoorten,

mij toeschijnt het beste aanvangspunt voor onze wandeling te zijn; of liever, laten wij beginnen aan de *Driekoningenbrug*, die wat verder opligt en waar ook juist de grens is tusschen onze gemeente en de gemeente *Rheden*.

Vooruit. U weet dat ik vreemd ben, weshalve ik in deze zaak geene pretentiën hebben mag, en daarom, laat ons doen gelijk gij het goed vindt.

G. Mag ik u onderwijl een cigar presenteren? het zijn niet van de allerfijnste, maar toch zeer goed om in de open lucht te rooken. — Zie, hier is nu de bedoelde *Driekoningenbrug*; wat dunkt u van dat heerlijke gezigt, daar in de verte op die bergen?

V. 't Is prachtig! waarlijk indrukwekkend; ik mag het niet ontveinzen, dat mij bij dit gezigt de lust bekruipt, om onze wandeling tot daar, ja zelfs over die bergen, uit te strekken.

G. Neen! neen! Amice, dat eens later, wij moeten ons nu door niets van ons voorgenomen plan laten afbrengen.

V. Ik merk dat gij u alreeds omkeert, om den terugtocht aan te nemen, nu goed. Maar, zeg eens van wie zijn die heerlijke weilanden, die wij hier regts en links, van ons zien?

G. Dat is stadseigendom, ten minste zij hebben den naam van stadsweiden. In vroeger jaren moeten zij echter eenen anderen naam hebben gehad en wel dien van: *Burgerweiden*. Als toen moet ook het beheer daarvan, altijd in handen zijn geweest van de *Burgers* zelfden, waartoe men dan enkelen verkoos, die belast waren met de administratie, enz. De *Burgers*, elkander niet meer verstaande, kregen verschil, dat, naar de overlevering, tot slaans toe moet geloopt zijn. Tengevolge hiervan liet het Stedelijk Bestuur zich met de zaak — mogelijk wel op aanvraag der *Burgers* — in, en aanvaarde al spoedig, het gansche beheer over deze gronden.

V. Zijn er ook nog bewijzen waaruit zou kunnen aangetoond worden, dat deze weiden vroeger den naam van *Burgerweiden* gedragen hebben?

G. Wel zeker, de brandijzers, die in vroeger jaren — ook nog lang na dat het beheer in handen van het Stedelijk Bestuur was overgegaan — gebruikt werden bij het opbranden, vormden de letters B. W., terwijl de tegenwoordige ijzers de letters S. W. uitmaken. Bovendien zijn er, geloof ik, nog wel oude Doesborgers in leven, die daaromtrent betere inlichtingen kunnen geven.

Maar al voortpratende komen wij weder aan de schipbrug; kom, laat ons hier niet stil staan, maar liever bij *BERENDONK* even inloopen, dan kunnen wij daar ginds, voor de zaal in den tuin, onder die warande, een oogenblik gaan zitten en daar zamen verder spreken.

Zie zoo! zitten is toch waarlijk nog wel zoo prettig als loopen. Wat mag ik u offeren, een glas wijn?

V. Ik dank u zeer, ik heb bij preferentie een glas hier, maar zeg eens, hoe zie ik van hier aan den linker oever van den IJssel, voor een gedeelte, zoo 'n steilen afgebokkelden wal? Hoe komt dat?

G. O beste! indien ik u dat alles haarfijn zou uitleggen, dan zou mij den avond te kort schieten.

Ik wil er u echter het voornaamste van mededeelen, doch moet u eerst attent maken, dat het gezicht van hier, nog niet zoo heel jammerlijk is. O neen! als men wat verder naar beneden komt, daar is het zoo erg, dat de weide aldaar een aanzien heeft, als behoorde zij niemand toe. Onze *Raad* heeft echter in den verloop van zomer, in een zijner vergaderingen het besluit genomen, om door kribben te trachten, den verloren grond terug te winnen of ten minste daardoor tegen te gaan, dat er niet méér van de weide in het niet wegzinkt. Bij deze mededeeling kan ik niet nalaten u, aangaande vroegere toebereidselen tot kribben, het een en ander te zeggen. Weet dan, dat ik bij herhaling getuige ben geweest, dat bij lagen waterstand, er heele massa's hout langs den oever der rivier gebragt werden, waaruit ieder deskundige moest opmaken, dat er een aanvang met kribben zou gemaakt worden. Soms werd er dan ook wel eens een begin gemaakt, maar weldra kwam er — om welke reden is mij niet bekend — weder contra order, het werk werd dan gestaakt, en het hout bleef geduldig aan den oever wachten, tot tijd en wijle dat de winter inviel, als wanneer het moest getransporteerd worden naar den dijk, dien wij daar zoo even passeerden.

V. Wel! wel! dat is onbegrijpelijk, want zulk hout, was dan toch den volgenden zomer niet meer zoo geschikt; dan waren er immers al de levenssappen uit verdwenen, waardoor men dan niet meer kon verwachten dat men rijswaard langs den oever zoude krijgen?

G. Waarlijk eene zeer juiste opmerking; evenwel is zij niet van toepassing in deze, want, het is ligt te vatten dat, als zulk hout daar aan den publieken weg werd neêrgezet, het overblijfsel niet altijd der moeite waard was, om tot het oorspronkelijk plan gebezigd te worden?

Dat alles is echter voorbij, en wij mogen vertrouwen, dat een volgend jaar de zaken beter zullen gaan. Naar ik meen zal het kribwerk, dat eenige duizenden kosten zal, ten uitvoer worden gebragt onder opzigt van een landsingenieur van den waterstaat. Met het oog daarop, mag men vertrouwen de zaak nu niet alleen goed zal worden aangepakt, maar ook voleindigd.

V. Ik moet u zeggen dat gij aardig op de hoogte zijt, maar à propos, zeg eens, worden die weiden ieder jaar geweid en nooit gehooïd?

G. Wel zeker niet! maar kom, de tijd schiet op, laat ons het gelag betalen en huiswaarts keeren; ik denk dat de vrouwtjes ons al lang terug hadden verwacht. Een volgenden keer vatten wij hierbij ons gesprek weder op.

Wordt vervolgd.

DOESBORGH, 2 Dec. 1865.

G.

Correspondentie.

Den Heer A. zij berigt: dat wij zijne op ons jongste verslag ontvangen kritiek, wegens plaatsgebrek, tot een volgend nummer moeten laten liggen.

de Red.

ADVERTENTIE N.

VERKOOPING VAN EIKENBOOMEN.

De Notaris *GHIJM* te *Hengelo*, zal in het Logement *Langelier* aldaar, op Vrijdag den 15 December 1865, 's voormiddags te 10 uur in het openbaar verkoopen:

500 stuks in 55 perc. EIKENBOOMEN op het Erve *STAPELBROEK* onder *Hengelo*, geschikt tot Palen, Bergroeden enz.

Aanwijzing geschiedt door den Bouwman op 't *Walgemoed* alwaar ook eene lijst ter inzage zal liggen.

De Notaris PLIESTER te Zevenaar, zal op nader te bepalen dagen, in het begin van het volgend jaar, namens de Eigenaren publiek verkoopen:

De navolgende Weiden, te weten:

- 1°. DE GASTHUIS, of MENTINGSWEIDE, gelegen in den Beimerweerd, aan den Lammen IJssel, kadastrale Gemeente Dieren, Sectie H. N°. 33, 34 en 35, groot 4 B. 62 R. 50 E.
- 2°. DE KLEISTERMAAT, gelegen onder Angerlo, digt bij den grintweg naar Zevenaar, Sectie D. N°. 69, groot 4 B. 58 R. 60 E.
- 3°. HET VOORSLAG, BROELTJE en HEKSKE, gelegen onder Angerlo, aan de Didamsche Wetering, Sectie C. N°. 127 en 128, groot 8 B. 49 R. 80 E.
- 4°. DE GROOTE SCHOEPIK, gelegen in het Zevenaarsche broek, onder Groessen, Sectie A. N°. 47 en 48, groot 12 B. 98 R. 80 E.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen, ten kantore van voormelden Notaris. Brieven franco.

Publieke Verkoop

VAN

EIKEN-, BEUKEN EN PEPPELENBOOMEN.

De Notaris Baron VAN VOORST tot VOORST, residerende te 's Heerenberg, zal op Donderdag den 7 December 1865, 's voormiddags 9 ure, ten huize van ARNOLDUS WEIJERS, kastelein in de Roos te Beek gemeente Bergh, publiek op crediet, mits gegoede en bekende borgstelling, verkoopen:

- 81 perceelen zware Eikenboomen, geschikt voor molenassen, scheeps- en ander timmerhout.
 - 14 perceelen zware Peppelen, geschikt voor klomp- en timmerhout.
 - 9 perceelen Beukenboomen, geschikt voor timmer- en zaaghout.
- Alles gelegen op de Keulsche Stede onder Beek voormeld.

Aanwijzer GRADUS BISSELINK landbouwer aldaar. Informatiën op franco aanvraag ten kantore van voormelden Notaris verkrijgbaar.

Bij J. P. VAN DIJK te Zwolle is verschenen:

TWAALF TAFERELEN,

uit het leven van DAVID.

DOOR

Dr. L. de GEER.

Prijs f 1.50.

DE HEER IS EEN HELPER,

drie Verhalen, met Platen.

DOOR

CHRISTIAAN.

Geb. in net linnenb. met titel, Prijs f 1.00.

ZONDERLINGE VERHALEN,

uit het dagelijksche leven.

DOOR

JOHN ASHWORTH.

Prijs f 0.90.

CHRISTELIJKE OVERDENKINGEN,

voor iederen dag des jaars.

Uitgelezen plaatsen uit al de Schriften,

VAN

Dr. MARTINUS LUTHER.

Prijs f 2.50, geb. in linnenb. f 2.80.

TWAALF LEVENSVRAGEN,

voor den Gemoedelijken Christen.

DOOR

J. F. LOBSTEIN.

Prijs f 0.60.

BURGERLIJKE STAND TE DOESBORGH,

van 29 Nov. — 5 Dec. 1865.

Ondertrouwd: Geene.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: M. A. Tiemessen, geb. Versteeg, D. — A. Wetink, geb. Jansen, Z. — F. C. A. van Raaij, geb. Ohle, Z.

Overleden: A. Wigchers, 3 m.

MARKTBERICHTEN.

AMSTERDAM, den 4 December 1865.

2½	Ct. Nederl.	.	.	.	.	60½
4	"	"	"	"	"	94½
2½	"	Spanje	.	.	.	37½
3	"	buitenl.	.	.	.	
3	"	Portugal 1856/1863	.	.	.	45
5	"	Russen 1828/29	.	.	.	
5	"	Stiegl. 6e Serie	.	.	.	81½
5	"	Oostenrijk Metall.	.	.	.	55½
5	"	National	.	.	.	58½
5	"	Amsterd.	.	.	.	75½

Koers van het Geld: Beleening, Prolongatie 6½, Disconto pCt. Prijzen der Coupons: Metall. / 26.40. Dito Nat. / 28.20. Diverse Engelsche per L / —.—. 3 pCt. Eng. Russ. L / —.—. Fransche f 56½. Belg. f 56½. Pruis. / 34½. Hamb. Russen / 30½. Russen in Z.R. / 30. Papieren R. / —. Poolsche in Fl. / —. Napelsche f —. Spaansche f —. Amerikaansche Dollars / 2.38.

GRONINGEN, den 1 December 1865.

70 P. Jarige Tarwe / 7.75 à / 7.80. 74 P. Nieuwe dito / 8.65 à / 8.90. 70 P. Dito dito / 7.80 à / 8.00. 75 P. Dito witte / 0.00 à / 0.00. 66 P. Nieuwe Rogge / 6.35. 70 P. Dito / 6.95. 70 P. Buitenlands / 6.85. 62 P. N. Grijze Boekweit / 4.60. 65 P. Dito / 5.20. 62 P. N. Zw. Z. dito / 4.50. 66 P. Dito / 5.30. 52 P. N. Winter Garst / 4.25. 56 P. Dito / 4.85. 60 P. N. Knobbe Garst / 5.10. 44 P. N. Dikke Haver / 3.75 à / 3.80. 50 P. Dito / 4.45 à / 0.00. 36 P. Witte Voer Haver / 2.90. 40 P. Dito / 3.35 à / 0.00. 38 P. Zw. Voer / 3.20. 44 P. Dito / 3.85. Paardeboonen / 7.25 à / 7.75. Gort (grove) / 8.50 à / 0.00. Dito (puik) / 9.25. à / 0.00. Dito (parel) per 100 N. P. / 11.25 à / 14.00. Koolzaad / 17.00 à / 19.00. Geel Mosterzaad / 10.00 à / 14.50. Raapolie / 54.25. Lijnolie / 40.50. Raapkoeken 1040 stuks / 98.00. Lijnkoeken 104 stuks / 00.00 à 00.00.

ARNHEM, den 1 December 1865.

N. Tarwe / 8.25 à 10.25. Rogge / 6.10 à 6.70. Boekweit / 6.20 à 6.50. Garst / 5.40 à 5.60. Z. Haver / 4.20 à 4.75. L. Haver / 3.00 à 4.10. Witte Boonen / 11.25. Duivenb. 8.50. Gr. Erwtten / 12.00 à 14.00. Wikken / 0.00. Paardeb. 0.00. Geele Erwtten / 0.00 à 0.00. Graauwe Erwtten / 13.00 à 15.00. Aardappelen / 1.40 à 1.70. Boter 115 à 130 Centen het N. Pond.

DOESBORGH, den 2 December 1865.

N. Tarwe / 8.00 à 9.50. Rogge / 6.25 à 6.75. Boekweit / 6.20 à 6.50. Garst / 0.00 à 0.00. Haver / 3.10 à 3.60. Aardappelen / 1.60 à 1.75. Boter 110 à 120 centen het Ned. Pond.

ZUTPHEN, den 30 November 1865.

N. Tarwe / 9.50 à 10.20. Rogge / 6.50 à 7.00. Boekweit / 5.75 à 6.50. Garst / 5.00 à 5.50. Haver / 3.40 à 4.25. Boter / 23.50 à 25.75. N. Aardappelen / 1.80 à 2.00.

DEVENTER, den 1 December 1865.

Tarwe / 8.75 à 9.75. Rogge / 6.75 à 7.25. Boekweit / 6.00 à 6.40. Garst / 5.00 à 5.30. Haver / 0.00 à 0.00. Boter 1e soort / 24.00 à 26.25. 2e soort / 21.25.

VERTREK DER POSTEN TE DOESBORGH.

BUSLIGTING.

Naar Dieren, Brummen, Zutphen, Overijssel, Groningen, Vriesland, Drenthe, enz., des morgens ten 6, ten 9, en des middags ten 1½ ure. Naar Arnhem, Nijmegen, Holland, enz., des morgens ten 8½ en ten 6½ ure; zoomede des middags ten 1½ en ten 3½ ure. Naar Angerlo, Keppel, Doetinchem, Terborgh, Didam, 's Heerenberg, Zevenaar, enz., des morgens ten 9 ure. Naar Keppel, Doetinchem, Terborgh, Winterswijk, enz., des middags ten 3½ ure. Naar Keppel en Doetinchem, 's avonds ten 5½ ure. Van Arnhem des morgens ten 8½ ure, des middags ten 12 en ten 3½ ure, des avonds ten 6 ure. Van Zutphen des morgens ten 8½ ure, des middags ten 12 ure en ten 3½ ure. Van Winterswijk, Terborgh, Doetinchem, des morgens ten 5½ ure. Van Doetinchem en Keppel, des middags ten 1½ ure.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

DEVENTER STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ
WINTERDIENST 1865.

Van Doesborgh naar Rotterdam, Woensdags & Zaturdags, 's morgens circa 9½ uur. Van Doesborgh naar Zwolle & Kampen, Dingsdags & Zaturdags, circa 10 uur. Zondags & Donderdags naar Deventer, morgens 10 uur en naar Arnhem, namiddags 2 uur.

SCHROEF-STOOMBOT »VICE-ADMIRAAL TENGBERGEN», Vertrek: van Doesborgh, Woensdag den 15 November en van Amsterdam Woensdag den 22 November; en zoo vervolgens iederen Woensdag morgen, om 4 uur, van Doesborgh, en iederen Woensdag morgen, bij het openen der boom, van Amsterdam.

SCHROEF-STOOMBOT »OUD-CONTROLEUR TENGBERGEN», van J. C. Vermeulen, vaart van Doesborgh naar Rotterdam wekelijks iederen Zaterdag morgen 4 uur, en van Rotterdam wekelijks iederen Dingsdag avond 7 uur. Goederen dienen des avonds te voren te zijn bezorgd.

Gedrukt bij W. BECKING te Doesborgh.

BIJVOEGSEL

bij het Weekblad „KONING & GRONDWET”.

GEMEENTERAAD VAN DOESBORGH.

Zitting van Woensdag 29 November 1865.

De notulen van de vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Ingekomen zijn:

- 1°. Een brief van den Heer D. WILMERINK, houdende kennisgeving dat ZEd. zich wegens zijn gevorderden leeftijd, gebrek aan gehoor, en ongesteldheid, genoopt ziet, voor het lidmaatschap van den Raad dezer Gemeente te bedanken. Wordt voor kennisgeving aangenomen.
- 2°. Prov. Blad N°. 121, betreffende het aanstellen van veeartsen en strekkende om de Gemeentebesturen opmerkzaam te maken op het verleen van eene toelage, van hoogstens f 200.—, uit de provinciale fondsen, aan de rijks- en gemeente-veeartsen. De Voorzitter stelt hierop namens B. en W. voor, dat Prov. Blad voor kennisgeving aan te nemen en voorzigtigheidshalve onzen veearts niet, door die toelage, ter beschikking van Provinciale Staten te stellen. Wordt goedgekeurd.
- 3°. Prov. Blad N°. 122, houdende bepalingen omtrent het maximum van onderstand voor 1866. Na lezing hiervan deelt de Voorzitter mede dat in de maand December de desbetreffende staat zal worden aangeboden; dat het bedoelde maximum alhier niet is overschreden, en stelt verder voor, ook dat Prov. Blad voor kennisgeving aan te nemen. Welk voorstel wordt goedgekeurd.
- 4°. Een adres van schipper J. C. Vermeulen en een idem van schipper H. Kersken, beide in hoofdzaak weinig verschillende. Wordt op voorstel van den Voorzitter besloten beide straks te doen voorlezen en wel eerst dat van Kersken en daarna dat van Vermeulen.

De Voorzitter zegt, dat B. en W. dezer dagen de kas van den Gemeente-Ontvanger hebben geverifieerd en in orde bevonden en dat het proces-verbaal dier verificatie op de Gemeente-Secretarie voor de leden van den Raad ter visie ligt. Wordt aangenomen voor notificatie.

Ter tafel wordt gebragt het ingekomen rapport van gecommitteerden der voorgaande vergadering tot het adres van den hoofdonderwijzer *Renssen*. Na de resumtie van den inhoud van het in hunne handen gesteld stuk, hetwelk strekkende is om eene verhoogde bezoldiging te bekomen, geeft de meerderheid der commissie (welke gebleken is uit de heeren *STUTEN* en *VERVOORT* te bestaan) hare beschouwingen over de drie onderscheidene deelen van het adres: dat namelijk de requesrant uit het oog verloren heeft, 1°. dat hij aan zijne tegenwoordige positie, die hij uit kracht der nieuwe wetgeving voor het onderwijs verkregen heeft, het toekomstig genot van pensioen verschuldig is, hetwelk hem tot dankbare tevredenheid had behooren te stemmen; 2°. dat hij een goed gedeelte van zijn diensttijd in de gemeente, 30 jaren, heeft besteed in het belang zijner eigen inrigting, nog geholpen door eene subsidie uit de gemeentekas, elk jaar van f 400.—; 3°. dat hij naar de wet geen aanspraak maken kan op pensioen, tenzij hem eerst een eervol ontslag door den Gemeenteraad zal zijn toegekend; uit welke beschouwingen dus volgt, dat er geen gronden bestaan, hoe ook genaamd, die den Gemeenteraad mogen doen besluiten, om aan de gemeentekas een zwaarder last op te leggen, en buitendien het Rijk en de provincie tot hoogere uitgaven voor hun aandeel in het pensioen te verplichten.

De minderheid der commissie, zijnde de heer *TIMMERS VERHOEVEN*, volgens verklaring, later door hem afgelegd, niet instemmende met de meeste dezer beschouwingen, hoewel erkennende, dat het hier alleen een gunstbetoon geldt, hetwelk ten doel heeft een toekomstig verhoogd pensioen van den onderwijzer, is van gevoelen, dat de vele en gewichtige diensten, door den bekwamen en ijervollen man gedurende een lange reeks van jaren aan de gemeente bewezen, pleiten mogen voor eene gunstige beschik-

king, die hem met een kleine opoffering, ongeveer van f 27.—'s jaars, uit de gemeentelijke geldmiddelen, een meer onbekommerd levenslot in de dagen van rust met de zijnen verzekeren zal, en het den staat niet grootelijks tot bezwaar zal strekken, terwijl het in den geest der wet ligt het bestaan der onderwijzers zoo goed mogelijk te verzorgen, en blijkbaar op eventuele verhooging van de jaarwedde wordt gedoeld met de wetsbepaling, dat het pensioen zal worden geregeld naar de bezoldiging der laatste twaalf maanden; dat wijders ook het belang der gemeente medebrengt, den hoofdonderwijzer te behouden tot dat de op handen zijnde organisatie zal zijn ingevoerd, en de adressant duidelijk te kennen geeft dat hij, met zijn verzoek afgewezen wordende, voornemens is tegen den 30 April des volgende jaars zijn ontslag aan te vragen, terwijl de regtvaardigheid en billijkheid niet gedoogen zouden hem tot voortzetting zijner werkzaamheden, door uitstel van het ontslag, te verplichten, en het individu alzoo ten offer te brengen aan het publiek belang.

De meerderheid der commissie verklaart ten slotte, dat zij hulde doet aan de hooge ingenomenheid van het eene lid, dat de minderheid vormt, met den adressant, eene ingenomenheid, welke hem ieder ander belang doet voorbijzien voor het zijne, en concludeert tot afwijzing van het verzoek.

Na lezing van het rapport stelt de Voorzitter voor, om en adres en rapport direct te behandelen. De beraadslagingen daarover geopend zijnde, verzoekt de heer *TIMMERS VERHOEVEN* het woord, en zegt: het rapport wel in zijn geheel te hebben medegeleend, doch zich niet geheel en al daarmee te kunnen vereenigen, aangezien hij zijn medegecommitteerden het regt ontzegt, in het rapport over zijn gevoelen een oordeel uit te spreken, of dat gevoelen te waardeeren en taxeren, hierbij herinnerende, dat hij het gevoelen der meerderheid ook had gerespecteerd. Vooral komt spreker op tegen den schijn, die doorstraalt in het rapport, als zoude hij met blinde *vooringenomenheid* voor den adressant, diens verzoek ondersteunen. Zijn motief was geene blinde *vooringenomenheid* met den onderwijzer, die jaren lang zich aan het onderwijs heeft gewijd, maar spreker wil, 's mans verdiensten erkennende, hem op zijn' gevorderden leeftijd een inkomen gewaarborgd zien aan die verdiensten geëvenredigd.

De heer *STUTEN* antwoordt den vorigen spreker, dat hij naar zijn oordeel het slot van het door hem gezegde te hoog opneemt, en er geen plan had bestaan hem blinde *vooringenomenheid* toe te kennen; waarop door den heer *TIMMERS VERHOEVEN* wordt geantwoord, dat hij aan de bedoeling der meerderheid toch geen anderen uitleg weet te geven en hij althans met hetzelfde regt het gevoelen der meerderheid met den naam van *tegeningenomenheid* zou kunnen bestempelen. — De heer *STUTEN* verklaart nogmaals mede namens den heer *VERVOORT*, dat het hunne bedoeling nimmer is geweest een' uitleg te geven aan de bedoelde zinsnede, zoo als de heer *TIMMERS VERHOEVEN* die had opgevat, na welke verklaring de heer *TIMMERS VERHOEVEN* te kennen geeft daarmee genoegen te nemen.

Hierop stelt de Voorzitter de voortzetting van de deliberatiën voor en niemand hierover het woord verlangende, verklaart de Voorzitter, dat hij zich met de meeste gronden der meerderheid kan vereenigen en zijne uit te brengen stem in deze zal motiveeren. Ten eerste vraagt spreker: of men door het verzoek van den heer *Renssen* in te willigen, niet een antecedent in het leven zou roepen, dat voor het vervolg gevaar zou kunnen opleveren? Men kon toch niet den eenen iets inwilligen, wat men misschien later aan anderen zou weigeren. Ten tweede is spreker tegen de inwilliging van adressants verzoek, omdat men daardoor en de gemeentekas zou bezwaren en indirect over een deel van 's Rijks fondsen zou beschikken, en verklaart zich dus vóór de conclusie der meerderheid. De heer *TIMMERS VERHOEVEN* antwoordt hierop, dat hij het met den Voorzitter omtrent het antecedent eens is, doch de langdurige diensten van den adressant in aanmerking neemt, er de opmerking bij makende, dat, bij eventueel verzoekschrift in dergelijken zin dezelfde diensten van eenen volgende adressant dan ook altijd zouden moeten bewezen zijn. Wat het beschikken over 's Rijks fondsen betreft, beaamt hij wel het zeggen van den Voorzitter, doch merkt tevens op, dat de wetgever zelf het regt daartoe aan den Gemeenteraad in handen heeft gegeven. De Voorzitter hierop het woord hernemende geeft als zijn gevoelen te kennen, dat

men om verdienste niet tot exceptie mag overgaan, en wijst er op, dat de heer *Renssen*, gedurende zijn bijna 34 jarig verblijf alhier, circa 30 jaren daarvan als kostschoolhouder, en dus grootendeels in eigen werkkring, en dan nog met eene stads-subsidie van f 400.— heeft doorgebragt; dat adressant, naar zijne meening, redenen heeft, om tevreden te zijn dat de omstandigheden zoodanigen loop verkregen hebben, dat hij daardoor, ingevolge de wet van 1857 op een redelijk pensioen aanspraak heeft, en zegt verder te blijven bij zijn gevoelen om namelijk geene voorhooging van tractement toe te staan.

Nadat de heer *TIMMERS VERHOEVEN* den Voorzitter nog kort heeft beantwoord, wordt de beraadslaging gesloten en de conclusie van het rapport der meerderheid in stemming gebragt. De conclusie wordt aangenomen met 9 tegen 1 stem, die van den heer *TIMMERS VERHOEVEN*.

De Voorzitter deelt nu mede dat, naar aanleiding van de bemerkingen, omtrent een te maken reservoir, door den heer *VAN MARLE* in de vorige Vergadering gemaakt, er een onderzoek dien-aangaande was ingesteld, waaruit het verkieslijke van een reservoir was gebleken, en dat B. en W. dus voornemens waren aan het, die zaak betreffende vroeger raadsbesluit uitvoering te geven. Wordt voor kennisgeving aangenomen.

Thans wordt door den Voorzitter in behandeling gebragt de zaak omtrent het bouwen van eene woning, aan den wal tegenover het nieuwe plantsoen, door *Oswald Tiemessen*. Hij geeft hierbij te kennen, dat het bij onderzoek gebleken is, dat gemelde *Tiemessen*, door de plaatsing van zijn gebouw in den tegenwoordigen stand, misschien een paar duim gronds van den stadswal zoude geusurpeerd hebben, doch dat de architect van gevoelen is, dat men daardoor eerder winnen dan verliezen zoude, omdat daar meest alles schuins en krom stond, en men nu door die bouw, en wanneer de buurman, die ook plan tot bouwen schijnt te hebben, in diezelfde rigting bleef, een rechte lijn zoude verkrijgen.

De heer *VERVOORT* meent, dat men zich door kadastrale opmeting hiervan zoude kunnen vergewissen; waarop door den Voorzitter wordt te kennen gegeven, dat het terrein door B. en W. met behulp van den architect in loco onderzocht is, en gebleken, dat het in allen gevalle niet meer dan twee duim zoude kunnen zijn, en dit dus geen bezwaar opleverde om *Tiemessen* te laten voortbouwen. De heer *VAN MARLE* deelt in dat gevoelen niet, en meent, dat *Tiemessen* wel degelijk op stadsgrond heeft gebouwd; terwijl de heer *VERVOORT* nog de opmerking maakt, dat er toch ook, hoe klein dan, een stoep zal moeten zijn, en er dus nog meer grond van den stadswal zoude afgaan; waarop de Voorzitter zegt, dat wanneer men een stoep wilde hebben, men zich dan toch altijd zou moeten adresseren, en stelt verder voor, ingevolge het advies van den architect, de rigting van gemeld huis als lijn aan te nemen.

De heer *VAN MARLE* is tegen die aanneming als lijn, omdat anderen daardoor zouden kunnen gedrongen worden om ook grond van de stad te nemen; waarop door den Voorzitter wordt opgemerkt, dat men op die wijze niet veel tegen het aannemen van stadsgrond zal hebben.

De Voorzitter wijzigd zijn voorstel, en stelt nu de vraag: of men *Tiemessen* met bouwen zal laten voortgaan, met bepaling, dat men hem nimmer tot het wegruimen van dat gebouw, van den stadsgrond zal kunnen noodzaken, en later eenen landmeter te benoemen, die eene vaste lijn tot bouw aan den stadswal zal bepalen. Dit voorstel in rondvraag gebragt zijnde, wordt met zes tegen drie stemmen aangenomen. Tegen stemmen de Heeren *NIJENHUIS*, *VAN MARLE* en *VERVOORT*, terwijl de heer *DE RIJK* buiten stemming blijft omdat hij meent niet genoeg op de hoogte van die zaak te zijn.

Ingevolge voorgaande stemming stelt de Voorzitter, voor dat B. en W. gemagtigd worden, om een' landmeter te benoemen ten einde de lijn van bouw vast te stellen.

De heer *VERVOORT* vindt dit onnoodig als de rigting van meergemeld gebouw als lijn wordt aangenomen.

Hierop stelt de Voorzitter de vraag: zal die rigting dan lijn van bouw zijn, ja of neen? Deze vraag in stemming gebragt zijnde, wordt met vijf tegen vier stemmen aangenomen, de rigting van dat gebouw als lijn te bepalen. Tegen stemmen de Heeren

VERVOORT, NIJENHUIS, BERENDSEN en VAN MARLE, terwijl de Heer DE RIJK zich op nieuw buiten stemming houdt.

Worden verder in behandeling genomen de adressen van *Kersken* en *Vermeulen*.

Eerstgemelde adressant geeft te kennen, dat hij in zijn pakhuis geene ruimte genoeg heeft tot berging van steenkolen enz., en vraagt den grond tusschen zijn pakhuis en dat van *Vermeulen* te mogen hebben, tegen betaling van kadegeld, om genoemd pakhuis te vergrooten. In het adres van *Vermeulen* wordt gezegd, dat hij vernomen heeft, dat *Kersken* voornemens was, bovengemeld adres in te dienen; dat de afspraak tusschen hen beiden was, dat wanneer het bleek, dat zij ruimte te kort kwamen, zij gezamenlijk om dien grond zouden vragen, en dat hij, *Vermeulen*, dus verzoekt om althans de helft van dien grond te mogen hebben.

Na lezing van die adressen stelt de Voorzitter voor, die beide te gelijk in behandeling te nemen, welk voorstel zonder stemming wordt goedgekeurd; waarop de Voorzitter te kennen geeft, dat er een vroeger raadsbesluit bestaat, waarbij is bepaald dat er opening zal blijven bestaan tusschen genoemde pakhuizen, en dus voorstelt, dat aan B. en W. magtiging verleend worde om adressanten aan weerszijde hunner pakhuizen den benodigden grond toe te staan.

De Heer VAN MARLE zoude liever dien grond behouden om te kunnen gebruikt worden voor andere booten, die konden komen, maar de Voorzitter antwoordt hierop, dat men adressanten dien grond maar tijdelijk zoude willen afstaan, zonder hen dien voor altijd te verzekeren. De Heer VAN MARLE zoude liever zien dat hun grond naar den kant van den wal werd toegestaan, maar de Voorzitter zegt, dat daar geene plaats meer over is. Na nog ampele discussiën is besloten, adressanten te kennen te geven, dat de Raad geene termen heeft gevonden aan hun verzoek te voldoen, voornamelijk omdat het terrein reeds klein genoeg was en men den grond disponibel moest houden. Tegen dat besluit stemmen de Heeren BERENDSEN en DE RIJK.

Volgt thans een voorstel van B. en W. tot vaststelling van het derde kwartaals kohier der hondenbelasting, dienst 1865, tot een bedrag van f 2 en de uitvoering daarvan aan B. en W. op te dragen. Wordt goedgekeurd.

De Voorzitter deelt mede, dat er aan de schipbrug over den IJssel een aanzienlijk werk is te verrigten geweest, doch dat zich onder het afwerken nog belangrijke gebreken hebben geopenbaard, die niemand te voren konde voorzien, en dat B. en W. van gevoelen zijn geweest, dat men, ter voorkoming van latere grooter kosten, deze gebreken nu gelijktijdig moest herstellen, waartoe echter eene som van f 1000 boven het toegestane, voor hout en arbeidsloon noodig was geweest, en vraagt dus magtiging tot overschrijving van deze som, van een anderen post. Wordt zonder stemming goedgekeurd.

Wordt verder door B. en W. magtiging gevraagd:

1°. Tot afschrijving van eene som van f 250 uit den post tot onderhoud van weilanden om te gebruiken voor sluizen en duikers.

2°. Om uit den post tot onderhoud van oevers en kribwerken eene som van f 200 te mogen nemen, om te verstrekken tot gratificatiën aan gemeente-ambtenaren voor buitengewone diensten in de surveillance tot rigtige nakoming van de verordening op den in- en doorvoer van vee.

Deze magtigingen worden beide zonder stemming verleend, en besloten voor de laatste drie besluiten goedkeuring van Gedeputeerde Staten te vragen.

De Heer VAN MARLE rigt thans eenige vragen tot de vergadering.

1°. In de vergadering van den 10 Augustus j. l., zegt hij, werd door mij gevraagd: of de commissie voor de ordeningen nog niet gereed was met het haven-reglement, waarvan de ontwerping haar in de vergadering van 10 Maart j. l. was opgedragen. De Voorzitter had hem toen, 10 Augustus j. l. geantwoord, dat het reglement in bewerking was, en spoedig konde verwacht worden, en vraagt de Heer VAN MARLE dus hoe het daarmede thans gelegen is?

2°. Hetzelfde was het geval met het reglement op het bouwen, en hij merkt daarbij tevens aan dat, wanneer dit reglement in orde ware geweest, de zaak met *Tiemessen* geene discussie zoude noodig gehad hebben.

3°. In de vergadering van 27 December 1864, was door hem ingediend een voorstel met bijlagen, voorzien van 123 handteekeningen van ingezetenen dezer gemeente, ter bekoming van een telegraafkantoor alhier. De conclusie van het rapport der daartoe gestelde commissie was: dat men wachten zoude om te zien of er te Dieren niet eerlang een telegraafkantoor voor het publiek geopend zoude worden. Spreker wenscht daarom nu wel te weten, welke pogingen door het Dagelijksch Bestuur in den verloop der tijd ter verkrijging van zoodanig kantoor waren aangewend; te meer omdat de minister aan de kamers eene grootere som tot uitbreiding van het telegraafnet had aangevraagd?

4°. Zegt hij, dat art. 178 der gemeentewet vaststelt: dat eens in de 5 jaren door den Gemeenteraad worde bepaald, welke verordeningen nog geldig zijn, en verzoekt spreker het Dagelijksch Bestuur mededeeling te willen doen, wanneer zulks het laatst is geschied.

De Voorzitter de gedane vragen beantwoordende, zegt: dat het reglement op het bouwen onderhanden was; dat het haven-reglement eene zaak van groot gewigt was en veel zorg vereischte, doch ook spoedig zoude volgen. Wat de 5jarige herziening der verordeningen betreft, was over gedacht en was de tijd slechts voor een daarvan verstreken. Verder deelt hij hierbij mede, dat er ernstig aan gedacht is, bij de herziening der verordeningen vast te stellen, niet alleen, dat de herbergiers zullen gestraft worden, die na bepaalden tijd hunne herbergen nog niet gesloten hebben, maar ook degenen, die na dien bepaalden tijd de herbergen bezoeken.

Wat de telegraafkwesitie aangaat zegt de Voorzitter: dat de Heer VAN MARLE nooit een bepaald voorstel dienaangaande had gedaan, en dat B. en W. van die zaak hadden afgezien, omdat men meende, dat er te Dieren wel zulk een kantoor zoude komen; en zegt de Voorzitter, dat hij het wel niet officieel had vernomen, maar geenszins aan de verkrijging van een telegraafkantoor te Dieren twijfelde.

Na eenige redewisseling hierover, stelt de Voorzitter voor, deze zaak ter behartiging aan B. en W. op te dragen, waarmede de Heer VAN MARLE verklaart genoegen te nemen.

Hierna vraagt de Heer VAN MARLE: of het geene zaak zoude zijn, om de levering van het kribhout thans aan te besteden, en die levering te doen plaats hebben in de maanden Januarij, Februarij en Maart, opdat men dan zeker ware, dat men levend hout had.

De Voorzitter antwoordt hierop, dat B. en W. voor eene spoedige aanbesteding zijn, en wel zoodra de bestekken door de hoogere regering zullen goedgekeurd zijn, doch dat zij tevens van oordeel zijn, dat het het beste is, om de levering van het benodigde hout en de arbeidsloonen te gelijk aan te besteden, en desnoods twee opzigtters te nemen, wanneer het blijkt dat één te weinig zoude zijn.

De Heer VAN MARLE blijft bij zijn gevoelen, dat het beter zoude zijn, het hout alleen aan te besteden en wel reeds dadelijk.

De Voorzitter bij zijne meening volhardende, brengt in rondvraag, of de geheele aanbesteding in eens zal plaats hebben, ja, dan neen. Voor de geheele aanneming stemmen allen, behalve de Heer VAN MARLE.

De Heer VAN MARLE zegt, dat in art. 146 der gemeentewet sprake is van de jaarlijksche indiening van een verslag over den toestand der gestichten voor liefdadigheid, godshuizen, enz. en vraagt, wanneer dat verslag zal worden ingediend? De Voorzitter antwoordt hierop, dat dit op onbepaalde tijden kan geschieden, en dat men er mede werkzaam is.

Verder zegt de Heer VAN MARLE, dat in de vergadering van 19 Maart 1865 aan het Dagelijksch Bestuur magtiging was verleend tot het doen afbreken van het portiershuisje aan de Ooipoort en het doen bouwen van een huisje tot berging van de brandspuiten, en vraagt of aan dat besluit nog gevolg zal worden gegeven? De Voorzitter beantwoordt deze vraag met te zeggen, dat het terrein was opgenomen, doch ongeschikt bevonden, en men voor die berging eene betere plaats meende te hebben onder den toren der Grootte Martinikerk, en alzoo de kosten tot het bouwen van genoemd huisje konden gespaard worden.

De Heer VERVOORT geeft in bedenking, of het niet goed zoude zijn, aan het einde der Ooipoortstraat boomen te planten, ten einde het gezigt te breken; waarbij de Voorzitter te kennen geeft, dat B. en W. daarover ook reeds gedacht hadden.

De Heer VAN MARLE vraagt of ieder spuitmeester een sleutel

heeft van de bergplaatsen der brandspuiten en toebehooren? Waarop de Voorzitter antwoordt: de brandmeesters wel, maar de spuitmeesters niet, die slechts de brandmeesters moeten remplaceeren; terwijl de Heer DE RIJK hierbij voegt, dat naar zijn oordeel de spuitmeesters ook geen sleutel noodig hebben.

De Heer VAN MARLE maakt het Dagelijksch Bestuur attent op de vuilnishoopten, die op de straten liggen, zoodat men 's avonds niet zonder gevaar door die straten kan loopen. De Voorzitter merkt hierbij op, dat dit moeilijk is tegen te gaan, dewijl de beide politie-agenten daarvoor niet altijd kunnen waken, te meer daar men die hoopten veelal 's avonds op zeer voorzigtige wijze daar neêrwerpt. De Heer VAN MARLE zegt, dat hij ze soms Zondags in de Kosterstraat nog heeft zien liggen, en wordt hem door den Voorzitter medegedeeld, dat het den hoofdagent der politie gelast is, wanneer hij er vindt, die te doen wegruimen, en men het voor het vervolg in gedachten zal houden.

De Voorzitter brengt ter tafel het adres der commissie voor de verordening op de keuring van levend vee, vleesch, spek en visch. Volgens dat adres is de commissie van oordeel, dat het voorloopig niet noodig is die verordening in het leven te roepen; dat zij voor den handel belemmerend en voor de Gemeente kostbaar zoude wezen, en voorloopig de verordening van 15 September jl. op den in- en doorvoer van vee voldoende is. Wordt zonder stemming goedgekeurd.

Nu volgt eene kennisgeving van den Voorzitter, dat de molenaar *Tomassen* vraagt, om een zuiveringstoestel voor meel op den Windmolen voor eigene rekening te mogen maken. De Voorzitter acht het in het belang van de molens en tot nut der ingezetenen, dat dit verzoek *Tomassen* worde toegestaan; te meer nog, daar het kosteloos geschiedt, en wel onder opzigt van den Gemeente-architect, die een inventaris van het aanwezige zal opmaken, terwijl *Tomassen*, na het eindigen van de pachtjaren alles in den vorigen toestand zal moeten opleveren, ingeval hij geen pachter mogt blijven. Wordt zonder stemming goedgekeurd.

De Heer TIMMERS VERHOEVEN zegt: dat hij op de agenda had hopen te vinden, dat de zaak van het onderwijs zoude behandeld en bestek en teekening van het gebouw voor het instituut aangeboden worden. De Voorzitter deelt mede, dat de zaak van het onderwijs voorgenomen was, doch dat men daarmede nog niet gereed was; dat verder aan den architect door B. en W. was opgedragen bestek en teekening voor het gebouw te leveren, maar dat deze gewenscht had B. en W. vooraf op de plaats zelve te mogen spreken, om een en ander te bespreken en de noodige inlichtingen te ontvangen.

De Heer TIMMERS VERHOEVEN zegt thans nog 3 voorstellen te hebben:

1°. betreffende het aanstellen van een stedelijken muzijkmeester;

2°. om B. en W. uit te noodigen tot den nieuwen aanleg van wallen en plantsoen, ten einde daarmede in 1866 te beginnen en jaarlijks stuksgewijze af te werken; en

3°. ter bekoming van eene bad-, wasch- en zweminrgting en B. en W. te verzoeken daarvan bestek te doen inleveren.

Deze drie voorstellen worden commissariaal gemaakt en voor de twee eerste benoemd de Heeren SCHATTENKERK, VERVOORT en TIMMERS VERHOEVEN en voor het derde de Heeren VERSTEEGH, TIMMERS VERHOEVEN en de Voorzitter.

Hierop stelt de Heer VAN MARLE nog de volgende motie voor: „De Gemeenteraad van Doesborgh, lettende op het door den Heer D. WILMERINK gevraagde ontslag, als lid van den Raad, spreekt als wenschelijk uit, dat de daardoor ontstane vacature ten spoedigste worde vervuld.”

De Voorzitter hierop het woord nemende, zegt: dat door de Gemeentewet den tijd daartoe (hoogstens 6 maanden), aan B. en W. is overgelaten, en dat hij geene bijzondere reden weet, waarom het Bestuur niet tijdig genoeg in de vacature zou voorzien; hij meent echter de voorgestelde motie als eene soort van wantrouwen te moeten aanmerken.

De Heer VAN MARLE repliceert hierop, dat hier geen sprake van wantrouwen is, doch dat hij niet begrijpt, waarom er in den laatsten tijd bijna altijd tot het uiterste oogenblik is gewacht, als of daar wel voordeel in gelegen ware, terwijl hij gelooft, dat voltalligheid daarentegen nuttig is.

De Voorzitter antwoordt hierop weder, dat het Bestuur door die motie toch altijd wordt gedrongen; dat men wel eens, bij het bestaan van eene vacature, had gewacht, wanneer men een tweede voorzag, om alsdan in eens in beide te gelijk te voorzien, doch dat dit anders om geen bijzondere redenen ooit was uitgesteld. — De Heer TIMMERS VERHOEVEN zegt, dat hij met de voorgestelde motie van den Heer VAN MARLE instemt, echter niet als votum van wantrouwen, maar wel als votum van afkeuring van de langdurige vertraging, die het Gemeentebestuur gewoon is in de vervulling der vacaturen daar te stellen; hij gelooft ook, dat voltalligheid van den Raad, vooral hier, bij een klein getal raadsleden, wenschelijk is, en geeft als zijn wensch te kennen, dat thans in de bestaande vacature spoediger dan vroeger en wel zoo spoedig mogelijk zal worden voorzien.

De motie hierop in stemming gebracht zijnde, wordt deze met 8 tegen 2 stemmen verworpen. Vóór stemden de Heeren VAN MARLE en TIMMERS VERHOEVEN.

Hierna werd de vergadering gesloten.